غزوات فتح الخیبر ۱

بسم الله الرحمن الرحیم

ابتدا بنام خداوند کل : اگاه دار خیال دان دل

حی لاشریک بی مثل مانند . بی چون بی چند بی زن و پیوند

بی یار و ارباب بی خورد بی خواب . بی جفت همراز بی فرزند و باب

بی استاد شاگرد بی طاق و بند . بی هژده هزار عالم خداوند

بمده شش روز خدای لاینام . ارض و سماوات مخلوق خاص عام

هر چی موجودن تمام نقشبند . نگارنده چرخ نو طاق بلند

یا حق کس چون تو فانی جی نین . عجمکی چون تو فرد مطلق نین

بی طور تا دری قدرت نمای . نوری دهنده جمع گمراهی

ملو سور و مار ماهی ندریا . بی هر کس رزقی کردی مهیاه

سوای زاتی تو کسی نین لایق . بی صاحب داری جمع خلایق

سبحان الذی لا علم لنا . والله و بالله و ما علمنا

تو بلطف و بیت کهان کوی کرم . ببخشای گناهی جمع امم

خصوص انبیا چی مرسلین . کردنت موجود رب العالمین

چون احد مخری سما و سرزمین . هم بجنم بجنق طلعا و یاسین

هم چه ساق عرش و نصف عرز ال . و چه موجودات جی لایزال

غزوات فتح الخیبر ۱

بسم الله الرحمن الرحیم

ابتدا بنام خداوند کل ::: اگاوار خیر دان دل
حی لا شریک بی شکل مانند ::: بی چون بی چند بی زن و بی پیوند
بی یار و ارباب بی خور و بی خواب ::: بی جفت هامراز بی فرزند و باب
بی استاد شاگرد بی طاق و بند ::: بی هژده هزار عالم خداوند
بنده شش روز خدای لاینام ::: ارض و سماوات مخلوق خاص عام
هر چی موجودن تمام نقشبند ::: نگارنده چرخ نوطاق بلند
یا حق کس چون تو فانی چی نین ::: عجمکنی چون تو فرد مطلق نین
بی طور قادری قدرت نمای ::: نوری دهنده جمع گراهی
ملو سور و مار ماهی ند دریا ::: بی هر کس رزقی کردی میاه
سوای ذاتی تو کس نین لایق ::: بی صاحب داری جمع خلایق
سبحان الذی لا علم لنا ::: والله و بالله و ما علمنا
تو بلطف و بیت کان کوی کرم ::: ببخشای گناهی جمع امم
خصوص انبیا چنی مرسلین ::: کردنت موجود رب العالمین
چون احمد مخری سما و زمین ::: هم بخشم بخشق طلها و یاسین
هم چه ساق عرش و نصب فرزل ::: ده چه موجودات چی لایزال

اسم یا الله الصمد ⁝ نوبیای چنی اسم محمد ⁝
جه سایه او نور آدم صفا | توبه‌شی قبول بی د جمع گناه
هم نوح نبی بکشتی نشور | سرنگون نبی جه سایه او نور
ابراهیم جه نار نمرود مردار | جه سایی او نور نبی ما دیار
ایوب نکربان هم بی رستگار | به شرافتی رسول نازدار
یوسف جه زندان چاهی او کنعان | جه بینی او نور هم بی و سلطان
جه بحر بلید ا او موسای کلیم | سلامت دبیر دنه موج عظیم
عیسی روح الله مرده صد ساله | کردشی زنده جه نو در جاله
جه اعجاز او چند صد و نخت | پی رواج درین پیاپی و تخت
تا یاد او زمان سلطان محمد | او وخته که خلق نامش روا آمد
طاق نوشیروان هم بحر ساوا | معدوم بی نه نعت صرد و علاوا
به ایشاری انگشت شق کرد قمر | پی قضای حاجت تاز بی شجر
انگور له عین روتان جه حجر | اسیر بو ابوجهل براو دو بر
شخص جه عرب در دم بی مدار | به رسول او بکردش اظهار
ری چند هزار دیگ ترنه عیق | طی کردش لو او تا به قوسین
چند آیه اقدس لولاک لولاک | نازل نه شان شاه شرفناک
حق خلقش کرد قرآن عظیم | انک لعلی خلوق عظیم

اعجاز رسول آخر خولاصه | تمام صد و هشت معجزه خاصه
جوار یار نبی بی خلق کبار | صدیق عتیق فاروق سردار
ذ نورین چنی حیدر کرار | صلات و سلام ایشان هزار بار
بدرو توفیق عنایت بشنم | زره جه رحمت یاور بو چنیم
بواچم تعریف جنگ نامه نبی | رزم اصحابان امام علی
چنی دشمنان یهوده خیبر | بواچوم پری یاران هم سر
روایت کردن راویان دور | جه کتاب ن شنیم پی طور
یک روز محمد سلطان کونین | فخر کائینات او جد الحسین
نشت بی نه کنج محراب مجید | پی ذکر و توحید پادشای مجید
ناگاه نازل بی پیک فرمان بر | و نزد حضرت رسول سرور
واتش السلام ای رهنمای دین | پیشوای زمری جبر که مرسلین
صلات سلام صد هزار هزار | کیاستن پی تو دانای کردگار
فرمانش ایدن دانای توانگر | فرداد و شمه وقت جب سحر
جار چی جار بدن اهل شار تمام | او نا و اعلا تمام خاص عام
گردین به پوشان گشت آبیاشر | راهی بی راوان پی جنگ خیبر
نهادان وهم چل قلعه ی خیبر | قتل کن تمام یهودی بدگر
حضرت ایدنش طلب کرد صدیق | فاروق عثمان هم بین بورفیق

حیدر کرار حسن شاه حسین   بوسا چین شان شای تایه قویکن
شین واندرون مسجد انور   بوسا خاکپای نعل پیغمبر
دست وبان دست مدران واخلاص   چون زر خیر سدان کمر با اخلاص
نشتی و تمیکن یارانی نبی   حسن و حسین امام علی
گرتنی نه آغوش حسن و حسین   بوسا جین شان شای تابه قوین
جم لستن باقی صغار و کبار   آمان وخدمت رسول نازدار
جو دمدا علی داماد احمد   پی قضاد قدر غنیش بی رمد
حضرت وات حیدر روشن دیدم   عوزاده حاضی ای برگزیده م
دیاران چشمت چشن ریادن   سپاه پی دستور یکیر آمادن
تونجا گر من ببر جانشین   وسینه نادرین دبیرده ورین
نشینی پری جنگ یهودی خیبر   قرارش کردن شای بان سر
دروازه ی خیبر یکیر طلاهن   پنصد من دسنگ دیوان شاهن
بر کینم جه سح وسینه زوردارن   وپلیکم نسر وی خندق پی یاران
بلکم فارغ بو دله من جه غم   یهودی قیر بو تمام بستم
حیدر وات حضرت گیانم بو فدات   وهر کومنی سرم ههانه رات
حضرت وات حیدر شیر کردگار   نگهدارت بو پادشای جبار

خبردان

خبردان و من اخی جبرئیل   پیک فرمان بر روندی جلیل
تا وادی چل روز قلعه ی خیبر   فتحش بنو یکیر پیسر
وقت نمای عصر جه روز چلم   مبو پنجه سار والله اعلم
هر وقت بانگم کرد شنوی دنگم   بیو وا امیداو دوست یک رنگم
حیدر واید سنت ساکن بو نوجا   راضی بی وامر واتی مصطفی
فاروق وفرمان شای خیر الانام   پی علم داری جه رکه خاص عام
سوار بی وا اب روندی رهوار   علمدار علم کیشا بی سردار
باقی دلیران صحاب کبار   سوارین چنی فاروق زوردار
جه یکلا خالد جه یکلا حمزه   جه یکلا مالک چون شیر شرزه
جه یکلا زبیر جه یکلا جعفر   جه یکلای زید سعد دلاور
جه یکلا فرزند مالک اژدر   ابوعبیده وینه ی شیر نر
جه یکلا صالح جه یکلا سعید   هم عبدالرحمن امیر رشید
باقی صحابان دلیران دین   دترتیب خاص سوارین ورین
سوار بی وزین حضرت پیشتم و   رامی بین وجنگ یهود بدکیش
منزل و منزل طی کردن راهان   بو سلطه ی خاص طنطنه ی شاهان
ناگاه نزدیک بین وقلعه ی خیبر   ناگاه دیده بان اورد و نظر

دیتی که سپاهی نراحهی مدینه ‌ ‌ میوو راوه و بی قرینه
وتاو تعجیل بر آما سوار ‌ ‌ خبر داو جمع سگان بدکار
وات ای رییان یهود خبر ‌ ‌ نداران خبر خاکتان و سر
هر حشره لشکر جرای بیده ‌ ‌ آما بری جنگ و بی قرینه
توز پای اسپان معاشتی نه اوج ‌ ‌ مواجی دریان تا تی مداموج
روی زمین پوشان جنی گوی هامون ‌ ‌ لشکر بجوشا چون بحر جیحون
ورشه ی سر سنه ان شوق مداجه ادور ‌ ‌ خاموش کردن صدای دنگ معور
جه شیر بخه ی آسپا پاره مبوطور ‌ ‌ معرکی نگاکرد تاتی میوکور
چون شنفت ظبر یهودی خبر ‌ ‌ زهره ترک بین چند هزار نفر
گشت آمان و سر بار و فی حصار ‌ ‌ چون نگاکردن لشکر دادیار
میوو راوه چون دریای بی بی ‌ ‌ و بینی سپاو سان کی خروکی
تحقیق بی یشان سپای احمد ‌ ‌ سلطان اناق ملک سر مدن
جویانن بی دین سلطان سر معنگ ‌ ‌ صاحب اصحابان اما لیبری جنگ
وتاو تعجیل لوان نه بیوار ‌ ‌ گشت امان بوار گرتی حصار
و یا هو یا هو چون کا پول دیو ‌ ‌ بری رزم جنگ نکردن غزیو
مرحب بی دین سالارشان بی ‌ ‌ پی روز بیجا سردارشان بی

جون مکرد غیر تو ناپاک سردار ‌ ‌ دیوان جه سامش نکردن فرار
جه وقت نبرد یهود دل سرد ‌ ‌ بگرز سنگین کوه نکرد نگبرد
ویت به پهلوان پی نبرد ‌ ‌ هیچ اندیشه مکن جه سپای احمد
وقتی مجوشوم بی رزم نبرد ‌ ‌ کو خارا مبو به گوی رزم جون گرد
سپای محمد صغیر و کبیر ‌ ‌ نداروتاب ضرب داروگیر
اگر راضی تن بوبینون وجسم ‌ ‌ اگر کوهی الوند بو بینم وجسم
بگرز سنگین سر دانه دستور ‌ ‌ نشا رمدینه بکردم خاپور

(یهودان بحرف بی رای ناصواب
پیدای یشان نصرت بی حساب)

السلحه پوشان یهود دغل ‌ ‌ دندان چون کلبه سراز جبل
ریشان چون موکی کلبه عربی ‌ ‌ زلفشان چون دم غزی بغدادی
گویان بوسه موی یال حمار ‌ ‌ آینه جیشی خاشاک غبار
ترکش ن بستن تر بر عقاب ‌ ‌ مهوردان ن خیمه بی حد و حساب
کردن تماشای حصار یهود ‌ ‌ واناشان سنگر انه پادشای معبود
حصاری بی طور نه چین و ماچین ‌ ‌ هر جه خور هلات تا و خور نشین
نیش نالیدان سروی سرزمین ‌ ‌ بی طور حصای رنگین و شرین

اطرافش چار و گنت دابین به سیم — چه سرتاپاین یهودی له نُسیم
وقتی مدالیش خور جب سحر — توانائش نبن کس کرد نظر
نه هر قلعتش رنایک برج — بی روز تنگی محکم تر نه برج
نه فوق هر برج ده هزار نفر — گنت آماده بین بی مصاف لشکر
کردن هم جه نوه سنگرانه ی داور — و درگای بیچون پادشای اکبر
به امر فرمان فخر کائنات — صحابان کردن تمام صلوات
بمیک چار اصحاب سندن دو نماز — ادا کردن فرض دانای بی نیاز

(طلب کردن مرحب فرید اختر شمار راه خیبر نیه از نصرت خود سال)

جو طرف مرحب یهودی مردار — شخصی کیانا پی اختر شمار
فرید دانا وجت آوردن — و پای تخت زر یهودی بردن
سجدی زمین برد فرید دانا — ثنا و تعریفات یهودی دا نا
بر ساچه فرید سوم ناهار — خیلی و تمکین اداب و تار
واتش ای فرید صاحب مشونیک — ای کان کمال مخبیر جه هر جنگ
جان دیارن ملکری حب — دانای نجوم گر زیج اسطرلاب
عالم ستورات پر عقل و نامی — جهان دیده ی گنت دور ایامی
هر جی بیر سوم جه خیر وجه شر — وینه ی حکیمان دانای پرهنر

هر جی

هر جی بیر سوم جه خیر وجه شر — جه فتح و نصرت فیروزی ظفر
حالیم بکره وارت وا جه خبر — وینه ی حکیمان دانای پرهنر
فرید واتش دلبر رئیس خیبر — صاحب زور زات شیر پرهنر
تا گردش چرخ گردون اخضر — بمانی وش و نروی تخت زر
بر ساچه فرید یهودی بردود — جه خیمه خرگاه پادشای محمود
واتش او خیمه زر و طلا رنگ — طناف ابریشم کارخانه فرنگ
اطرافش گردین لعل والماس — دامان خیمش دانای جولاص
جوانی جه طرح شهزاده ورین — معانه توی خیمه نشتن و تمکین
کمند و کمان نیزه ی مجده — مواجی سازان بنجوپ رفرف
لحاو بالین دیبای چینی کار — صف بستن جه لاش صحابان هزار
رات بواچه بیم کین او جوان — هر نامی دارو و نم کرعیان
خود تاسنی و کلاو و لنگه رنگاورنگ — ترتیب دابویش چون سر معنگ
واتش یه خالیه این ولید تن — نه بهادر شیرا خیلی برشیه ن
ندر مه اندیشی نه صد هزار کس — مخانو جه لاش شیران جوانگی
مرد دیرن خیلی زور دارن — جلای محمد شرافت دارن
فرما او خیمه بلبنه زر — دامان خیمش مروارید و گوهر

نه‌ییان دو لعل دانای جوهرن   پرش نشانو مواجی خورن
سیوان خطای ابریشم طناف   دیرک دانه بنه ستون نیم ناف
جوانی جه ترح طوس زرین اکنش   تکه‌او بالش دنیای عجب نقش
کمنه و کمان خدنگ نشی سیر   خدنگی نه سر جوشنش نه در
اسپی نه او جار سزن لبر زین   بستن بز بنجیر سخ آهنین
تو واجی کره رخشی روستمین   صاحبش دلیر پر قهر و پر کین
بیداغ به رنگ سبزی نوبهار   نورین بلخط استاد زفتار
میرنزو وهم جه شنوی شمال   بیداغ و دیتور ندیم و حال
مهراو واجه هر نامی دارو   دشمن جه سامش ارواح کپاو
واتش فاروقین نامش عمرن   مردی روی نبرد عرصه و خطرن
جه قاف تا بقاف دنیا سراسر   نین جون عمر کس صاحب هنر
نادارو اندیش جه صد هزار   واجی روستن فوی ذال زر

(پرسیدن خیمه‌ها را از فرمودن شان دادن او)

پرسا او خیمه‌ی کل بیزن   حاشیه دورش اطلس دیزن
من نشان کردن دانه دنیا من   طاقش خیشی خیاتی خاسن

دیرک

دیرک دانه‌ی بنه ستون چوب عاج   جوانی تیه انیشتن سر و تاج
تکه‌او بالشت متکای شاهی   نین و دینه او تا گاهو ماهی
نه بنش و جیم او جرخ گردون   البرز جه سامش مبو سرنگون
بستن نه او جا اسپی ولجدم   ریشه سرزینش جواهر تمام
چنی چنه خدنگ پیکان تازه ساو   پی تنگ مکرون جه سامش پیاو

(نامه گنتی سعد وقاص به یهود)

نام او شخص بواجه عیان   خیلی جو شخص خاطرم سوان
واتش او شخص سلطان سعدن   نعره‌تش وینه‌ی نعره‌ی رعدن
وختی بجو شو پری رزم جنگ   میگرو بدست جوار چوبه خدنگ
شیران نه بیشه بوران سرکوه   گفت بیان نانی واویلا و روه
خدنگش اصلا ندارو خطا   هور و عمی یکی مدونه دو تا
فرزند وقاص نامش مهتورن   نه رزم جنگه‌دا ماچی غضنفورن

(خبر پرسیدن مرحب از خیمه مالک اشتر)

پرسا او خیمه‌ی سپای گوهربار   حلقه طنابش چون حلقه‌ی نگار
دیرک دانه‌بنه ستون نقره خام   دالان خیمش زربافتی تمام
جوانی نشن کی تیاد دان   تکه‌او بالشت عجب ماه رون
کمنه و کمان شمشیر دو سر   زره و جوشنش لوحش پر پو شتر
دیارن او شخص نجابت دارن   ماچی شوکت اسفندیارن

یک اسپ سیالبسن نه اوجا　چارجار مجوشو چون شیر بیجا
نام او شخص واچه بی درنگ　جه هیبت او یاره مبو سنگ
واتش او شخص او صاحب هنر　بنشی مواچان مالک اژدر
مواچی بورن نه معگانه شر　جه سامش البرز ماجو الخضر
وقتی مجوشو بی مصاف کین　جه سم اسپش ملرزو زمین
برسا او خیمه ناوت قرمز　مواچی زشتن به معون مامز
من نیشان کردن یاقوت الماس　ولیک واته بدستون کش جاجی
کمند و کمان خدنگ شش ببر　وستن و بالین وینه ی شیر نر
یک اسپ ابلق لیتی نه اوجا　گاه گاه بزر مبوشو نه هوا
وات عبدالرحمن شیر کردگار　پروانداروجه هزار هزار
قلعه قاف ندست او بی حیران　عفریت جه نالش گرزش توان
جه گردن کشان جندی سنه باج　گنج نوشیروان گشت داو تاج
برسا او خیمه لالی دردی کار　حاشیه دورش دانه دریا بار
شخصی و ترتیب وینه ی اوهوشنگ شاه　تکیه او پشت دیبای مستجاه
یک اسپ کیت سیاهی باد رفتار　زینش سرمه رو زرش زرنگار
نام او جیش فرید پر هوش　نام او باجه مکر فراموش
واتش نوری داماد احمد　دو دختر پیش بخشا محمد
نامش مواتان عثمان عفان　داماد رسول حبیب سبحان

برسا او

برسا او خیمه برنگ پیروزن　حاشیه دورش اطلس ویزن
جوانی و طرح شاهی کیکاوس　پیکان نترکش چون پر طاوس
نام او جیش و نم کرا اظهار　فرید وات نامش ایوب انصار
هینی چون ایوب جه روم تا عجم　تم ویم و کین نه ولات جم
برسا او خیمه خوانی گون　مرصع بلعل چون ریش فرعون
جوانی جه طرح شبهال جنگی　تکیه او پشت الای فرنگی
لیتی نه او جا هنی یکیز کب　جندوون واروت نه عرب
نام او جیش بدره نشان　دماغش مواچی ها نه کهکشان
واتش او شخص نامش جعفرن　آمو نای رسول برای حیدرن
او حیدر نامی شیر خداهن　پی اسلامیان لیتو پناهن
او خیبر مبو فاتح جه عسکر　مصر او تحقیق فاتح خیبر
صدیق جه حیدر رضا بالله نور　چلو بهکانان جه جیه بوکور
ای حرف کافرین بی دشنجیه　هرکس مویشن و تش هم باور
اینه جعفرن پیشاجان طیار　پروانداروجه هزار و هزار
او شخص و صفتی واتی به زبان　خیمه و یاره گاش پی جیش پیادا
فرید وات حیدر روبه قرینه　نیا مان پی هیکت فاطمه بدیه
واهر حضرت نامان میری کین　بیلی و جا تیشی نه شیر بدین
مرجب شخص خیمه اچون ماه　زر کرده فرید واتی ای هرزه کار

قسم و تورات موسای عمرانی   جی دیتوا عش تو پتمانی
میلت هعن بری ارکان محمود   بی زاری جه دین یهودی مردود
لیکا ای نعوی ای سیلو رفتار   تا کی جه دستم بنی نگون سار
برسا اوخیمه رنگ زعفران   جوانی جه طرح آصف ثانی
تکا و پالت دیبای نوزیبا   مکرد چون شیر به هر جا نگاه
کمند و کمان چند تیر جه تبر   بیتش نه کمر تمام سران سپر
مرکبش چون اسب گلرنگ طهور   سر زینش جه پرنگ سو جاده فغفور
اوخه بو تحفه جواب سوار   دلیف بو بینش رزم کارزار
واتش ای فرید بنم واچه راست   نام او نخجه دی مکو دکاست
وات نام او نخص زید معزور   مشهورن جنی جرگی دین برور
جه پریشه گرزش پر ندی بی سر   سرگردان مبو جمع چانه ور
دجی مهو شو چامه کارزار   بو اسب گل رنگ دیش بو سوار
رخصت بدو پیش رسول مختار   جه روم تا عجم مکاینه سالار
مرحب ستی مه قارنه اختر شمار   وشتی لربر دست بیکا و حصار
فرید جه رضیش کیش آه سرد   سونش هناستی جه گردون و سرد
وا به زبان ذکر یا الله   او ردش ایمان به رسول الله
جوانا جه ولدا شکر کردگار   بینا بردو ذات حق پروردگار
ولی جه یهود مخفی کردش راز   تنی دا و قضا و امر کار ساز

جه نو

جه نو هم مرحب ملعون رورشی   واتش اوخیمه زنگار و بنفشی
من نیشان و دو سواره سکونی   حاشیه دورش خزانی معونی
نخجی و ترکیب منوچهر دور   ترتیب داوه دیتی و سینه شیر پور
تکاو و پالت زرنگار چینی   و سینه بزرگان نشتی و تمکینی
دیارن به صنع یکجار مثالی   ولی بی نبرد صاحب گوپالی
اسبی و رنگی شو دیز کیال   بیتش نه اوجا مرد پهلوان
بنم واچه راست نام او نبرد   واتش مواجان ابراهیم به اد
نخجم مالکن بیجان مصراسان   دشمن جه دستش زار و ناشادن
مرحب ایر شنفت مغرور یزادیا   هم ذاکوشمال بو مرد خدا
بو طور یک مشتی دانه بنا گوش   دو ساعت زیاتر تمام شی بیهوش
اودن به هوش بحکم مرحب   دوباره ملعون هم شی به غضب
دست برد پری تیغ تا کروش پاره   انشفاعت کردن پرسی دوباره
بخشا به ارکان امنای دولت   خلاصی بی جه تیغ مرحب بدبخت
جه نو هم پرس واتش ای فرید   اوخیمه شوقش چون شعله خورشید
دیارن جه دور چون تاج فغفور   مشهور بی نسما نور علا نور
برنگ مشانو او نور بو نور   بی نورش کردن خورشید مشهور
یکسر جه نوران سبز و اصفرن   مدروشو ماچی طلای احمرن

زفوق سرش صف بستی طیران — مدران وپیاده چند چه دلیران

جوانی بزرگ موسی عمرانی — به حسن وجمال یوسف ثانی

نشتن وتیکی بنای کرسی خار — تکه او بالشت دیبای گران بار

فدار او جثیه نشای کیکاوس — ندارن بی طور صدای طبل وکوس

هوشنگ ندارن چنین احترام — خاقان چه کارن فریدون عام

کیخسرو چی کیقباد وجم — اسکندر جلال ندیمش وحشم

مرکبش به رنگ وبهزاد — بستی نه او چا اسپ باللباد

سرزینش تمام نقره آبریزن — زینش طلادوز آلتو ترزن

سینه بند چه طرح اسپ قاقانن — وحشم چون عقاب گردن چیرانن

خدنگ پیکان کمان تازه ساد — کمند چینی چین نیزی موشکاد

سپر پهلوی بند کمار خانه قدیم — جوخ چه گوهر کیلانش چه سیم

تحقیق بو چه لات خاطرم جمن — بشانو باهو وینه سوستمن

تمام سربات دنیا سرانسر — ویشه او شخصه نین معتبر

نام او شخصه شهنشای دین — خواجه خواجگان روی زمین

معام راز رفیق روح الامین — چه قاف تا قاف گشته فرزین

تاج فوق سرگشت انبیاهن — گردون حشمت آفتاب پناهن

یک طرف

یک طرف اعین تا قاب قوسین — طی کرد و آفاق سلطان کونین

ویک اشاره ماه کرد دو پاره — رسول مقبول پروردگاره

اسمش چه طورات انجیل وزبور — مجوبن چه لای رهبان مشهور

محمد احمد مصطفی ومحمود — معلوم بو چه لات رئیس یهود

قریش نسب نجابت دارن — نسلی تا آدم طاها دیارن

ابن عبد الله رسول جلیل — جد کرمیش ابراهیم خلیل

بی شک بی گمان او پیغمبرن — قاضی زمره سارای محشرن

تحقیق پیغمبر آخر زمانن — ختم المرسلین کل جهانن

شهوارغب لیل ونهارن — دو دیدنش وجام حق پر خمارن

مرحب اید شنفت نو قشنش دل — شاد بی چون بلبل پری وصل گل

جو دمدام مرحب وسوسه شیطان — جو از دنیا زنش گردش پشیمان

(پرسیدن مرحب از خیمه زبیر)

پرساد خیمه اب ابریشم رنگ — قریب به خیمه رسول سرهنگ

دیرک داد بند ستون سیر ماهی — طنابش کیشا بی خاطر خواهی

حاشیه دورش دوز ده مرجانی — در ومرجانن خیمه شاهانی

جوانی چه طرح خسرو سالار — تکه او بالشت دیبای زرنگار

چند چه دلیران مردان نامی — بدران وقانون روی غلامی

اسپی مدرخشو چون رخش روستم — نعره مکیشو دمادم دم

مداوار جوشخه جواب سوار — پرواندار وجه هزار هزار

وات نامش زبیر دلیر رزمن — رزم روی جهان جه لای او بزمن

وقتی مگیرو گرز کین بدست — جه تاوی گرزش البر موست

مداوار جوخدنگ پیکان پولاد — کوه بیستون مکرو فریاد

جه ودات روم تا خاور زمین — مکایخه سارنگبر دسنگین

(دپرسیان مرحب ازخیمه ابوبکر ÷ ÷)

پرساو خیمه برنگ کافوری — طنابش تا تا چون زلف حوری

خیمش بد دروا اینه بندن — شوقش جه ماه آفتاب سندن

روپوشش خیمش دیبای سمرقند — دامانش اطلسی دانه جوهر بند

ستون خیمه گردنش دیبا — مواجی سازان جه شاخ طوبا

نکاوبالش دیبای بغاری — چند جه صحابان معن خدمتکاری

مدران نه او جا دست نه کمر — گردن کج کردن بکیر دلاور

مرکبش برنگ اسپ سلم طور — نه زین جواهر مدره شو جه دور

بستن و زنجیر میخ طلائی — چار چار دینه طیر مبو هوائی

کمند و کمان پیکان خدنگ — وستی جه بالین چون شیر و پلنگ

قیار و شمشیر حائل کردن — مواجی ساجو پای نبرد ن

زور داران بزور دیارن خیلی — دارو پری جنگ عجایب میلی

هرنامی دارو جوان زرهان — ونم عیان کر مکره پنهان

فرید وات رئیس سالار شفیق — ماچان بو زرهان خوداحه صدیق

نامش ابوبکر بابوی عایشه — بخشا محمد وبی فاحیشه

به حسن زرهانش چونش بزور — حشم بدکاران جه صدیق بو کور

جه لای محمد او مقرّبن — ندیم رسول فخر عرب بن

رفیق توی غار صاحب نصرتن — خیلی وتمکین قدر و حرمتن

مرحب جه گفتار بردبجوم گر — پیچش وابولیش چون پیچ ازدر

پرساو خیمه سپای بجوری — دان خیمش مطلای حضوری

بتبک تول سیم ستون فیروزه — مدرو شو شوقش چون نور اختر

قبه سر خیمش وگوهر سندن — ماچی یاوران خسرو شاه سندن

جوانی جه طرح فغفور چاچین — تکه وبالش متکای رنگین

به بالا دبا هو وسینه تهتن — غرق اسپابن پری درع جنگ

کمنه چون کمان بهرام گورگیر — قیار و شمشیر جنه پیکان تیر

مرکب بوینه ی گل رنگ طیور — رخشش طلا معق زینش وینه نور

نام او جشن واگیته گشن — نشانه ی جه رکه دلیران بیشن

واتش نام او طلمی دبیرن — طالبن وجنگ و بازو شیرن
وختی به بولنو جانه تین تار — پروانداروجرا اسفندیار
جان فدای خالص بقای حضرتن — صاحب تیغ و تیر یکجا شوکتن
دولت یک بولسن چنی مصطفی — وعهد و پیمان و شرتو وفا
جه دوهای پرسش واتش ای فرید — نصرت پی کیمان یا وادپه ید
واتش ای رئیس جمع یهودان — حرف مواجوم سبر دل گران
اختر شمارم کردن مجه د — خالقیتی نه جنگ سپای محمد
تا واده چهل روز فیروز ظفر — بی و پیمان مبو فتحو میسر
جه روز چهلم یک علی نا سی — خو شیکنو خوش زبان شیرین کلامی
مکرو یکغار صاحب ذوالفقار — نه کوه هامون مگیرو قرار
طی مکا حجت ای جل روزه راه — وجل دقیقه میو به انجاه
وبنجه پرزور دروازی خیبر — مکنوش جه بیخ مکردش ظفر
به یهودی شیر صاحب ذوالفقار — جه یهودیان داورد دمار
یک جه بزرگان مکرو هلاک — او بزلفقار جرگش مکا چاک
مرحب ایدش شنفت لرزا جه هیبت — جو سنگ پی فرید تا و داو خلعت
داجه بنا گوش فرید نقیر — بستن دستو بالش برزوق و زنجیر
نه روی خشم وکین تخم نابکار — سو پرورش وجنه یهود بدکار

بردن وزندان چون نا پیشدان — قرار وادش کردکی جو مکان
ساکن بو نوجا شکرانه داور — مکرو بیا و پی الله اکبر
شب آما بوار رسول ناز دار — آمانه خوابش فرما ای هزار
هیچ مکیشه غم شخص محترم — انشا الله بعون دانای معظم
جبی رستکار و دلدل سوار — بی درد و محنت بی رنجو آزار
ساکه ایدش شنفت فرید مور من — بوت دانغین فخر و المرسلین
جه شا دیو گفتار شای براق سوار — بی درد گزاف وت ای کردگار
وات شکرم بتو رسول پاک دین — یقینم حقن ختم المرسلین
فرید هم نوجا ساکن بو بولیش — تن وا قضا سرای الیشنیش
فرید بانوجا بیو معتبر — بشینو وسر وقت الستای خیبر
جه دمای فرید مرحب پلید — دلت پیکا و گرز سنگین وشه ید

(بمیدان آمدن الیقیل یهودی و کشته شدن او بدست خالید)

شی وسر قلعه حصار بکنه — نرکمتا چون دیو شوم نا پسند
وات ای محمد سلطان عرب — ای سپاه سالار صاحب طرب
بواجه منم تا به خیبری وخت — مخبر میم بی تو قلای سخت
فرما و چل روز وجل قلعه ی خیبر — مبو بخته سار شوم بدگهر
انشا الله به عون دانای کردکار — نازوم دینده دیار الشه

مرحب وات پی تکبر خیال   چنش ای خیال بی هوده دجال

مرد مدینه مزانو خبر   وحیلو افسون کردی مسخر

سرطو یکی کاری بکر بروم بستان   بگردان بجال بدبختی و بیتان

دردم دروازه گشت کردن محکم   هر بام بمانون چنی داغو غم

اید واتو درلاد طلب کرد قتیل   وات استیل احمد یا وره بدیل

هرکس دلیران جه او سپاون   دستش به بسته بو بنه ی مردان

استیل اید شنفت دردم بی رای   زنیا کره نا ستمور شاهی

آما بمیدان چون کوه سیاه   وات به صحابان یهودی راه

هرکام دلیرن بمیو بمیدان   تا بگرز سن بیو سر گردان

خالیه اید شنفت بی گنگو شنود   رو کرده میدان استیل یهود

واتش ای ملعون چنش ای گزاف   وتیغم دولت جی بی خلاف

یهودا اید شنفت دست پیکا و گرز   کردش حواله خالیه البرز

دانه فرق سر خالیه سرنگون   نیگا دارینش پادشای بی چون

دست پیکاو تیغ خالیه بتعجیل   دانه فرق سر یهود استیل

بکوری دیده ی یهود مردود   صلوات دانه نور دیدار محمود

(طلب کردن مرحب گوزیل وکشته شدن بدست عمر فاروق)

مرحب طلب کرد یهود گوزیل   وات بشو پی جنگ بوینه الیل

اید وات درلا دراهی بی گوزیل   پی هون استیل جوش دینه نیل

دست پیکا و تیغ گوزیل بی دین   دانه فرق سر فاروق بی کین

دوباره فاروق دست پیکا و تیغ   دانش به گوزیل کیاش ینی جیغ

بکوری دیده ی یهود لعین   صلوات دا بنور سید المرسلین

(بمیدان آمدن جرمیل یهودی وکشته شدن او بدست سعد)

مرحب طلب کرد جرمیل دومان   جرمیل و بینه ی دردم بی روان

بوسه دا زمین پای تخت مرحب   مدراو باده جرمیل داو ادب

واتش به جرمیل بشو پی نبرد   اورو محمد جی مردان مرد

دستش ببسته یاوره بی جا   جرمیل اید شنفت رو کرد نبردگاه

سعد دلاور روی مدا راه   پی معرکه جنگ رونی کرد راه

یاوا و جرمیل شیرانه دستور   وات ای یهودی بی شرم شعور

انشاالله بعون داوری داور   اومرو به پیکان خدنگ گل زر

کاری کروم پیت جرمیل بی راه   سگی نافسنه خوگ روسیاه

جرمیل اید شنفت خروش چون رعد   دست دا به ساطور دانه فرق سعد

وحربه جرمیل سنگین بی دین   سعد تا زانوش نیشت شروی زمین

نوبه کنت بدست سعد دلاور   دست کیش فرق خدنگ زارد

بو طور دانه پشت جرمیل بی راه   نه نیش وبرد حالش بی تباه

گیان بسپاش نی پی جهنم   کیانش بو تات مادان ارقم

بکوری دیدهٔ یهودی بی دین   صلوات دا بنور ختم المرسلین

(آمدن شمعون بمیدان کشته شدن او بدست ایوب)

مرحب و تعجیل طلب کرد شمعون   بوسه دا شمعون پای تخت ملعون

رو کرده شمعون نه روی تین تار   واتنی به شمعون بی رای نابکار

راهی به پری جنگ توای شمعون   پری مصطفی و بی چند و چون

دستش په بسته وبی دا را   بکینه نخاک چون کوه خاراد

شمعون ایدشنفت رو کرده په یکبار   آما ره هروی ایوب انصار

تا یادان و هم هردو دلاور   بی وچها جنگ معرکهٔ خطر

آخر بک گوز شمعون مردار   کردش لتو بیت به وینهٔ خیار

بکور دیدی یهودی خیبر   صلوات به نور پاک پیغمبر

(آمدن خاطان یهودی و کشته شدن او بدست زید)

خاطان طلب کرد مرحب و غضب   بوسه دا زمین اپای تخت مرحب

واتنی ای خاطان راهی بری جنگ   او ره محمد سالار سرهنگ

باور و میدان بدست سته   سروتن و زور گوپال شکسته

سوار بی و زین خاطان بی دین   ملعون رو رشی بو گوی پهکین

جو طرف آما زید هنرمند   یاد ابه خاطان یهودی پرقند

واتنی

واتنی به خاطان شاگرد شیطان   بی برو جه دین موسای بن عمران

آما بری محمد سلطان لولاک   بسری و دلیل بکری هلاک

سا که ایدشنفت خاطان شرجو   دست دا اسباطور چون نیل کوه

تیت و سردا زیری پهلوان   در لحظ تلغان چون شیر میدان

داشنی نره وی تلغان امیر زوردار   ساتی نواسا پهلوان کار

زید شی نه غضب دست داو شمشیر   دا نه فوق سر خاطان دلیر

نه فوق پیشش تا فوق قدم   کرد و دو پاره ساکن بی جه غم

بکور دیدهٔ یهودی مرحب   صلوات دا بنور شای فخر العرب

(آمدن بخار یهودی بمیدان وکشته شدن او بدست حمزه)

مرحب طلب کرد بخار بدکار   کیانی پی جنگ صحابهٔ کبار

رو کرد میدان وینهٔ شیر نر   ساطور گرت بدست لعین کافر

جو طرف حمزه جون شیر شرزه   جه سامش زمین آما و لرزه

رو کرده بخار جوش نخوغا   دست بجاقه گرز زننده دهان

واتنی ای بخار ابلیس خونخوار   عوزای دجال لعین جه کردار

ای غوغا چیشن بانگ قواقو   را بت وا جه پیریم شیطان شکرد

ایسه بتوفیق دانای ذوالجلال   جی اسر نگون و مطراب گوپال

بنجار ایدشنت دست داو نیزه   رد کردنه حمزه گردش ستیزه
داشی نه کلاو خود دِرع زنگ ساز   خیزاجه حمزه فریادو آواز
دوباره دست داو حلقهٔ سطر   دانفرق سر میر حمزه پر زور
توبه کنت و دست میر حمزه عرب   لب وخنده وه بوشاو غضب
دانه فرق سر بنجاری بی دین   بی وطوتیا و گرز سنگین
حاشالله خیزاجه مغت سمادات   بدشنو زمان امیر برات
بکوری مرحب وانا صلوات   گیدنا بنور سیدی ساوات

(آمدن رورام بمیدان وکشته شدن او بدست جعفر

مرحب و تبجیل طلب کرد اورام   سجدی زمین برد اورام بدنام
داتش به اورام مرحب بی دین   پوشته پی جنگ نامه زورگین
اوردو محمد باوه رو قین   و حلقهٔ طناف کمند جین چین
بکینه نخاک هدیدی غمناک   یاپه ضرب گرز بکرشی هلاک
اورام چون شنت شی پی کارزار   آما رو به روش جعفر طیار
دست داو کمند وشتی نگردن   بی وکش کشی نیلو گرگدن
اورام چون گرگ جعفر حمز حقا   داشان بهد اظراب بی حساب
آخرنا علاج کمشی پاره   دست وان وشیر قبضهٔ قداره
شکیا

داشان دیکدا دینه تخم زال   شکیا قبضهٔ تیغ دست دان وگوپال
دانه فرق سر اورام لعین   آخر که جعفر یکهٔ گرز سنگین
سروینه دلست وهماد شکت   بوطور شنذ رو ظرف بغار و به قیمت
بزور بازوی جعفر طیار   حاشالله خیزا نه چرخ داوار
صلوات دا بنور رسول مرسل   بکورت دیدی یهودی دغل

(آمدن شمتو بمیدان وکشته شدن او بدست سعد

یکهٔ دینی دری شمتو طلب کرد   مرحب پی اورام کیغا آه سرد
اوردو پی اورام عاقبت باخیر   رد کردنه شمتو واتش ای دلیر
بیتایم کورن پی بونی اورام   جهر گم لست لست بدا روم آرام
بردجه احمد هونش لیتانه   لشو پی نبرد ضرب بنجانه
تا نشی و میدان بکرسش یلغار   شمتو ایدشنت بکردش مدار
ساقی تو آسا دیا به رنگشی   جو طرف آجا سعید پی جنگشی
بیمش پی جه دست ابوالنجه رد   سعید فرجادان ترسا جه شتو
ندینم وری طور اصلاجا نور   وانا چند تکبیر الله اکبر
آمای پری مفون اورام بی دین   رد کردنه شمتو واتش ای لعین
به ظرب تیغم جی برگشته   اوربه توفیق فرد و حفنده

ساکه ایدشنت گمرای شرمنده | سرش جیا خیلی کرد خنده
دست دا پا طورش نابی سیه | سینه‌ش نخاک جه ظرب شد یه
تا لاگردون به یزدان پاک | تلکانا بوش هوریزا نخاک
دست دا شمشیر سعید دلیر | غرا و هیبت وینه‌ی شره شیر
دانه فرق سرشتون بدگر | کردش بدو نیم جون خیار تر
حاشا الله خیزا نه چرخ افلاک | شرور سعید شتو کرد هلاک
بکوری دیدی یهود ناپاک | صلوات دا بنور سلطان لولاک

(آمدن موشی بمیدان و کشته شدن بدست زبیر)

مرحب و تعجیل موشی طلب کرد | حاظر بی موشی جون مردان مرد
سجده‌ی زمین برد نپای تخت زر | هر دو باده موشی سگ بدر
بصورت جون سگ بدندان تیز | لیسر جون خرسی بوبدن دراز
مرحب وات موشی پهلوان دوست | بشو نه میدان آرو وینه‌ی کتر
موشی ایدشنت راهی بی و رداد | روکرد پی نبرد وینه‌ی گرد باد
جو طرف آما زبیر روبروشی | هر دو دلاور هر دو شر فروشی
یک جه یک تبر هیا لو یبال | خیزا جه چاک چاک تیر زد گو بال
عاجزین

عاجز بین جه هم او نبران وهم | دو بوردو دو شیر دو بار ارقم
آخری زبیر کردش مناجات | پنا بردو ذات قاضی الحاجات
کردش توکل بذات اکبر | جه جرئت جوشیا جون کوره اخگر
زبیر که گرزش هوادان پی سر | خیزا جه گرزش شراره شرر
بو طور دانه سر کردش بریزه | کنتش و زمین و بی ستیزه
خیزا آفرین نه چرخ برین | بدست بازوی زوبیر با کدین
بکوری دیدی مرحب لعین | صلوات دا به نور رب العالمین

(نامه نوشتن مرحب بزد رسول الله صلی الله علیه وسلم)

مرحب ایدزانی گریوا بزاری | هوریزا و بان تخت زرکاری
بی زار بی جه تاج نه طومار وتخت | موشی وینه‌ی نشتر سرهور جه اکیف
رو کرد نه مجلس ارکان دولت | جمع پهلوان گشت حاجب دولت
وات ای حام دینان معظم بینان | ایران من مجلس نشینان
تدبیر تان چیشن پی جنگ اصحاب | اسرم گول لستی جو سیلاب
روحالان نخاک ایران مجلس | واتش ای سردار هام راز جلیس
مو و تدبیر ای صاحب سیر | بدرین ساحان حرب دارو گیر
بنویسی دفتر نامه صلاحات | بعیده جه نزاع قریب جه راحت

بکیانه دلای احمد و تعجیل   لشکر ساکن بو ویته دریای نیل
تا وجند وقتی ساکن بو نوجا   فارغ بن نه جنگ لشکر و سپا
او سا چون مه های وا لا جلاک   طلب کرد و جت بیو شبا یین چالاک
شبا یین چنی ده هزار نفر   بکیانه پری حربه شور و شر
جه ناگاه بدرین شبیخون تکبیر   بکردن برباد سپای پیغمبر
احمد و فاروق خالید ولید   زو نورین زبیر هم سعد و سعید
صدیق و حمزه ایوب انصار   مالک و طلحه زبیر نامدار
باقی صحابان هرکس دیرن   نه روز شردا صاحب شمشیرن
تکیر دست بیته و جرگه خته   بکیشون نخاک ور شکسته
در دلاو طلب کرد مرحب دفتردار   وات ای دفتردار نشی نوگار
بنویسی ای احمد شای بدالدجا   ای شمس الضحا هم نورالهدا
وارث مند گشت انبیا همان   ای لایق به تاج طور شاهان
مشریق تا مغرب تا تحت الثرا   لاریب انت ختم المرسلین
دجای شرح حال دسیات مطلوب   معلوم بوجه لات مظلون مکتوب
ای بیچاره گان یهودی خیبر   نه فرمان تون کردین مقرر
نداعون تا بشت میل کارزار   امان آمان زنهار صدزنهار
مطیع امر و فرمان بردارن   گشت حلقه نگوش فرمان بردارن

چون زر

چون زر خریدان فرمان رسول   بکردن بجا اقرار و قبول
تا داده ده روز خاص و عام یکسر   میون و پابوس شای خیرالبشر
باقی وسلام ای عالی نسب   واجبن جه لات اظهار طلب
نامه بی تمام مشورش کردن   و مهر مرحب مهور شی کردن
سپردشی بدست یک سگ بی دین   قاصد چون براز گریز ابکین
نگردشی قرار فرستاده شر   تا دلای رسول سید سرور
یهودی بی دین آما بحضور   سجده ی زمین برد قاصد ان دستور
عرضه آورد نیا نروی کف   مخفی سند وه جه دمرد ناخلف
بوانان صدیق امام عثمان   بی لیشان تمام صحابان
عرض کردن واتن بحیله سازی   کیاستی نامه بی فتنه بازی
بی چنی یهودان جه عمر کلیم   مهم بر پا کردن چند خطه عظیم
بواته صدیق نکردن باور   مهلت داپیشان و عدی مقرر
شنفتن خیبر آوادی دیرین   جمع یهودان برگشتی جه دین
سگ بدگهر مرحب دو رنگ   شافیق کرد سرش داجه سنگ
حضرت ایدشنفت رو کرده مجلس   واتش ای صدیق ای یار مونیس
امو شو تو چنی ده هزار نفر   بیه قره حل مهم و سر عسکر
آگاداری کرد بی شوی دیجور   چنی صحابان الیکچی دستور

مبادا یهود اسرار پر کین / بە شبخون بیاوان و قین
صدیق اید شنت پادانە ریگا / سواری چینی مردان اصحاب
بی وقره وِل او شتو تا سحر / تا جە بدکاران نو نیو ضرر

د شبخون کردن یهودان بر سر اصحاب

مرحب بی دین بی رای بی مذهب / گیا نا و گردشی بنیامین طلب
وات بە بنیامین نروی خشم کین / ایغو یهودان سردار سنین
ببر چینی ویت ده هزار یهود / بدن بشبخون بە سپای محمود
ریشە صحابان باوران جە سیخ / خصوص عابران صوفیو ملا و شیخ
و شمشیر کین براورن د مار / گشت بسون و ینە وات روزگار
دیار الشر نروی سرزمین / نمازوی و گرز حربە نروکین
بنامین شنت کردش آفرین / چینی یهودان سواریی وزین
و ماتە مانە شون حیی د ننگ / بی چربە چربە رو کردن بی جنگ
او شو هم صدیق سپاه‌ش ریخ / تا یخا فرسخ نورشی دیار بی
کناری گرتن صدیق یاران / آمان و بردن سپای بدکاران
جە دمای اوان دا جە طبل شر / دستە دان و شمشیر لشکر سرانسر
نعرە دیران تاو تو خیزا / سر و سینە تر زه و زمین ریزا
نعرە صحابان دیران جنگ / چون نعره تە رعد می‌چینە فرنگ

تاو قوی

تاو قوا اصحابان فریاد یهود / صداشان منی تا چرخ کبود
هی هی جو ژە وی وی جو غذا / خداو پیغمبر جە صدیق رضا
تا آخر صدیق هی کردنە مرکب / لب داوی بو دا جوش و غضب
دست بە قبضە شمشیر شنی بی بنامین / وات ای بنامین مردود لعین
البتە بتوفیق یزدان اکبر / جە ضرب تیغم نمە شنی و سیر
اید و لت قینش وانە فرق سر / سرش کند جە سیخ صدیق سرور
شکست لشکر طایفە یهود / بە توفیق حق پادشای معبود
جە ده هزار کس برشی صد نفر / لرزان گریزان بی قلعە خیبر
سپای صحابان گنیبین خاطر شاد / سپای یهودی تکسرشی و باد
او شو چنە اسباب اسلحە بیکار / بردن و تاراج جرگ نامدار
النهر دا اسباب بردن و حضور / صلوات دا بزات احمد پر نور
غنیلی زوری مبارک بادی / گردش چینی شاه حضرت بشادی
هزار آفرین کردش جە صدیق / پیا بی وانا شکرانە توفیق
او شو فارغ بین تا صبح سحر / تا بیلال وانا الله اکبر
هم وانا ش صلوة خیر من النوم / نخواب غفلت بیدار بین گن قوم
ماشاالله جە دنگ آواز بیلال / مخیزا نخاک مرده هزار سال

هیی هیی جو صدای وی جو تمام   الله لو نعره نعره او بر قاسم
خو لاحه یاران سندن دت نماز   اقتدا کردن وندشان نماز
تا طلوع شمس نه بربی برداز   مشغول بین و ذکر کریم کارساز
جو دما حضرت روکردنه صدیق   واتن ای صدیق ای یار شفیق
اوریعتو جنی ده هزار رسول   بنوبی خیبر بکر ریخته سال
چونکه طائفهٔ یهودی مردار   پشیمان بین جه شرطو قرار
بکران ویران بگرزو به تیغ   ریشهٔ کافران در آره جه بیخ
صدیق وات نعم فرمان بردارم   به امر حضرت من خدمتکارم
در لابی سوار جنی ده هزار   روکردن بی جنگ یهود مردار
جو طرف یهود زانان ای خیبر   بنام قلعهٔ بتشان سنگر
مردان روبروی او سپای اسلام   تا که نزدیک صدیق پر نام
دست کیشاش و تمارنه تیر و خدنگ   وستن بی یاران سیرانو رنگ
سپای صحابان ما تو ملول بین   قسی نه خمار قسی مقتول بین
صدیق دات یاران هیچ مبان غمگین   بو طور ن اطوار سما و سرزمین
جه آدم تا شیث نوح و ابراهیم   ذکریا و یحیی موسی کلیم
باقی رسولان عیسی ابن مریم   تا عهد خاتم رسول اکرم
بزدن

بزدن هیچ کس تا و سر دنیا ∴   نداروونا هم بی مصطفی ∴
دروازهٔ دورش دایم هر وازن   هر روبی یکی نگیرو کازن
یاران ایدزانان تن دان و تقاضا   و حرف صدیق بکیر بین رضا
تا داوهٔ ده روزنه دوری خیبر   نیشتن صحابان بنزدن ظفر

(فرستان حضرت امام عمر را به خیبر و ظفر نبردن یا اوها)

حضرت جو دماروکرد و عمر   فرما به عمر ای صاحب معشر
ببر جنی ویت تو هم صد هزار   لنوبی خیبر بکره مدار
بکر ریخته سار خیبر تمامی   لبتانه قصاص مردان نامی
عمر ایدشنفت نکرد مدارا   روکردنه خیبر غم نه دل دارا
زانان هم جه نو یهود خیبر   دست دان و کمان مداران برابر
خاص و عام لوان هم بری خیبر   دست دان و کمان مدران برابر
زانان هم جه نو یهودی خیبر   امان بری جنگ امام عمر
دست کیشان و تیر یهود بد بیر   هوادان بری مردان دلیر
عمر نعره دا خروشا چون برق   جنه جه پهلوان جه خندق به غرق
جه نعرهٔ عمر خیزا ولوله   جل قلعهٔ خیبر نشت نه زلزله
هوادان بری قوم جه دین دور   قیامت خیزا کیبر بین خاپور

سه صد کس ناپاک مرد بدگهر   قدم رنجه کردش پری سنگر
تا داده روژ فاروق عادل   خریک بین چنی قوم دین باطل
چون ظفر نه فوق نبی نازل   به سعی فاروق پیغ نبی حاصل

(فرستادن حضرت جناب زی النورین را به خیبر و ظفر بردن ایشان)

جه دما حضرت شای اقلیم جهان   دات به زالنورین عثمان عثمان
لشو پی خیبر سکراندیشه   نعره تت بیو چون شیر نه بیشه
ده هزار نفر بسر چنی دیت   عثمان دات حضرت گیانم بو قیمت
هرچی بفرمای فرمان بردارم   عبد زرخرید هم خدمتکارم
غلام اخلاص پایه سیررم   دیل دست بسته پاده زنجیرم
همت خواهی کرد بوسه دا زمین   حضرت جه عثمان کردش آفرین
بادانه رکاب جه جهان پیماوه   چنی چند مردان جنگ آزماوه
جه روز بازو هجوم غبار   جهان بی ظلمات ویل و قهار
خیزا جه یاران صدای بی سگر   رهاوان جه توس چند بلجان تیر
جه گرز گران جه فری نخدنگ   هاجه هاو هوی دلیران جنگ
بنجه جه یهود و ظرب بیگان   جاندان و تابعی وستر لوآن
سه صد زیاتر جه یاران دین   شهید بی دست یهودی لعین
نوشان نیش مرگ با مرد کریم   لوان وحضور جنات النعیم

امام

امام عثمان صحابه دل سوز   نشتن نه اوجا تا داده ده روز
جون نبی رضا پادشای معبود   یاری ان نکرد هفت چرخ کبود

(روانه شدن خالید ابن ولید به خیبر)

خالید و فرمان رسول تازدار   چنی یک هزار لوان پی حصار
جه دعا حمزه جعفر طیار   چنی یک هزار مرد کار زار
جه دمای جعفر سعد دلاور   چنی ده هزار لوان پی خیبر
زبیر و مالک طلحه و ابراهیم   لوان پری شر طایفه لییم
ابو عبیده هم عبدالرحمن   مدران بحضور حبیب یزدان
چنی چند نفر صحابه گزین   بین و پاسبان فخر العالمین
باقی صحابان او نا تا علاج   رو کردن پی جنگ لوان پی تلاج
باقی صحابان او نا تا اعلا   رو کردن پی جنگ لوان پی قلا
ایحاط داشان ندور حصار   جوشان جون محیط سپای بی شمار
جم بین ندور خندق عمیق   زالنورین چنی فاروق صدیق
گردین وتدبیر کردن اهتمام   نه ویرد جه خندق کسی جه اسلام
آخر و فرمان صدیق کامل   ورای عثمان فاروق عادل

کتن وترکش خدنگ پیکان   هواودان پری گوران ناپاکان

هفتصد کسی بدکار داخل یین دار   وظرب پیکان صحابه کبار

یک یک اصحابان بکوری مرحب   صلوات دان سنور پادشای عرب

جترس اصحاب قوم بدکمال   زاره ترک بین جه زبان یین لال

نرکنا مرکب واته بهلوان   ببتان حرام بوسفره ونانوخوان

هریک به قامت وینه منار   ببا لاوینه بلیک جنار

هریک جه پیاله شراب خمار   مواجان احمد جنس جه کار

یهودان نفت غیرت دان بو ریش   خروشان وینه حرس درون ریش

جند جوب خدنگ ین نه ترکش   تحقیق جو خدنگ بوی هفتو هوش

رهادان جه دست جند جوب بیکار   روبروی سپای عمرشای مردان

سجد و بجا شهید بین نوجا   وظرب خدنگ قوم روسیا

فلک ستیزا جه حسرت لرزا   مواتی آرو قیامت خیزا

هوئیر صدا آوازی رو رو   هرایه نکردن ای چرخ بی بو

بی هرکس پنج روز بازارش گرمن   خیلی بی وفا بی شرط شرمن

جند شاهان جه تخت آوردن بخاک   جند انبیاهان بکردش هلاک

هرکس عاقلین صاحب کمالن   مزانو بازار دنیا دجالن

کس غرا نبو بجال دنیاه   بی جینن مغروری مکران گمراه

دقیانوس چنی ضحاک ناپاک   یک یک ونا کام بکردش هلاک

کیکاوس

کیکاوس چنی کیقباد و کی   هوشنگ و جم شید بو سپای بی پی

سام دلاور منوچهر دور   چنی حشمت سلم طور بو طور

طیمورشای زوراب چنی او بهمن   شای افراسیاب بوطیپ توشن

چند پهلوانان هم شاه نوذر   کوس کیخسرو فریدون فسر

زال زر چنی بهرام گورگیر   یکسر کنند جه بیخ ای گردون پیر

زال زر چنی هومان وپیران   تهمتن چنی گشت دلگ ویران

رویین چنی بهرام گورگیر   یکسر کنند جه بیخ ای گردون پیر

صد و بیست و چهار هزار انبیا   ای چرخ فانی گنت داو فنا

هر وقت فرصت او سه بی کسی   آوارش کرو بد نیا بسی

چونکه ابید اویش بکرد بیزار   عاجزبین بدبت قوم بدکاران

(فرستادن قیس ویس بمیدان وکشته شدن او بدست مالک)

یهود لعن چنی مرحب خوش دماغ   دانه طبل وکوس کیت شان بیداغ

تا یاوان وبای دروازه خیبر   قیوس هردو طلب کردی شر

معبری وستن محکم شرو ای اب   ویردن جه خندق یهود کذاب

قیوس چنی دوازده هزار   ذریتی شیطان لعین مردار

دانه کره ناساز موسیقار   طایفه کلاب سگ نابکار

جون طرف جاران دانه طبل و کوس   جون جار جاران رزم شاه طوس

داخل بین وهم چون دو دریای آب   خیزا چیچا چاک یهودو اصحاب
بوبکر عمر عثمان و جعفر   خالید و زبیر سعد دلاور
ایوب خونخوار مالک اژدر   میر حمزه‌ی عرب زید هنرور
طلحه‌ی نامدار ابوذر غفار   کیش قمری بخت چون هور بهار
یک دست و قبضه‌ی تیغ هندی کار   یک دست و حلقه‌ی گرز گران بار
حمی کردن وا ب رعنه‌ی رهوار   روکردن نه طیب بدان بدکار
چون شیر و پلنگ جدا ن یکجا   وستن وهمدلار و بان لار
هور ز افریاد زایده‌ی ژکار   پی وه جبر و واویلا و هاوار
صدای الامان قوم بی ایمان   کرمکرد دو کوش زمین زمان
معونا و سر برد چون سیل داران   محفوظ بان تیغ یجه دست بدکاران
هزار آفرین بوجه دین داران   وینه گلاوبز تا بنت باران
ابراهیم چنی مالک اژدر   کنار گرتن نه قلب لشکر
قیولی هردو نه قلب سپا   جیابن هردو وینه اژدها
تماشا وتش شیطان رجیم   قیس شی پی مالک پیسی پی ابراهیم
مالک اژدر رو مالا نخاک   لالاو دوعا کرد دیدی نمناک
واتش یا کریم پادشای رحیم   لطفت یاور بو چنی ابراهیم
پی چنی کوده کن تازه منزلی   هان هرساده ن دو هفته ملی

بینا بخا

بنا بخاطر فخر الاسمان   ضرریفو جه لیس بیچ آن
اید ذات حمد بردن پی خصم   دوعاش قبول نه درگای کریم
فرزند و بابو چون شیر و پلنگ   به نیزه بازی روکردن پی جنگ
روکردن هر یک پری دعوای ویش   حواله کردن نیزه پیو پیش
ابراهیم و نوک سنان الماس   دا سینه‌ی یهودی دوست الخناس
جانش وه‌ی حان دوزخ کرد تسلیم   سپردن وه دست اعوان جحیم
مالک شادمان کردش شکرانه   شناسش کرد بذات یکتای یگانه
جه دما مالک چون پیل بیکار   روکردنه مصاف عرصه‌ی کارزار
جه راست و چه چپ فرزند و بابو   وستن نه مردان جیبه وینه کوه
جه نعره‌ی مالک هو هوی براهیم   سپای یهودان گریزان جه بیم
جه ترس مالک یهودان بجه موش   هر یک نه کنجی پنهان خاموش
اولو دوم تا قلعه‌ی سیم   گردش بخته سار شکاد و جیم
هرچند کرد مالک نوبرد جه خندق   چون نبی رضای باقی بر حق
آخر ناعلاج گیلیا و پس   یاواب او ردوی جیب اقدس
صاحب نصرت پی مالک اژدر   هر سلامت پی پی فتح ظفر
خولاصه یاران سپاو یکسر   هرچند کردن حجت بردن ظفر
نبردن ظفر و قلعه‌ی خیبر   ماتو ملول بین صحابان یکسر

کردشان قدبیر بیچاره و عذار | آخر نا علاج سپاه یکبار
لوان وحضور سلطان لولاک | جه چل قدم راه کنتی سروی خاک
بوس پیای خاک روی زمین | سلام دان و نور ختم المرسلین
صفا صف بستی صحاب و تمکین | چون فرشتگان جه خلد برین
چونکه طفرشان نری بیرام | چم پرسه اسیرن دل جه کلام
وات ای حضرت سلطان اکرم | ای اشرف دین اولاد آدم
هی جاگه مهبط آخی جبرئیل | ای فخر عالم محبوب جلیل
پیو نوروژن ایمنو چلی | ندارو خبر سپاهان جمن
یاریمان نکرد گردون ظفر | چیشن اراده پادشای اکبر
حضرت تواضع جه اندازه در | نکرشی چنی جمع دین برور
فرمای یاران پشت پنای دین | جه فتح خیبر مبان دل غمگین
اینه برضای پروردگارن | ای فتح بدست شیر جبارن
فیروز یو ظفر بدست حیدرن | باقی کنذی قابی خیبرن
چیج مبان دل تنگ حربه ورزکین | فردا بتوفیق رب العالمین
وچل دقیقه نمینه شمار | پیو با نجا صاحب زو الفقار
یقین جه دام چل قلعه خیبر | مبو مسخر بتیغ حیدر

ساکر اید

ساکرا ید شی وات سالار احباب | سرنیان نخواب تمامی اصحاب
هیچ بنن بیدار تا جه صادق | ظاهر بی چرخ شرق وافق
بیلال وات نودم الله اکبر | تاثیر شی نکرد نندل حیحبر
بیدار بین نخاو یاران یاور | چنی محمد سلطان محشر
ادا کردن فرض یکتای لم یولد | کردن توکل بذات احمد
جه دعای نماز سوره فتحنا | بی فتح نصرت یاران گرد وانا
کردن مناجات جه قاپی جلیل | رو بروی کعبه دست کاری خلیل
اطراف گردون جه نور بی روشن | خیز احنید هزار شیر و سرنگر
دست فیمان تیغ شیشن پی قلعه تخت | جو طرف مرحب نیهو دی نید
ترتیب دان بولیش جوش کنکر | جنی جند هزار شیر و سرنگر
دس دان و خدنگ گرتی قلعه تنگ | هورگیشان خروش لجو نعره پلنگ
واتی ای احمد شای شرق زمین | امرو چل روژن دست بو بیتین
قسم بهابها بموسای کلیم | پسینی تورات بیناری جحیم
ولات بو عهدی چل روجی وتو | مسخر مبو ای قلا و سنگر
پیو نور دیو دیرد بردن ظفر | نماشت حسن بابروی بکاو خیبر
قسم بو طورات بموسای کوی طور | مکه و مدینه تکرو خاپور
ویو اخر بام شکستن تیسا نجه | مینمو دان ویش کلک کاوپادات

ولاف گذاف کاران لران ساز | کی سپاه بدروغ گردشن پرواز
کبوتر عقاب کی اورد و گیر | کی بین لایق وی تاج و سریر
یاران چون شنفت ای خبر بگوش | کردن جه حرمت دنیا فراموش
حضرت وات مرحب روسیای گر | لعین بی شرم سگ بی حیا
اوسو بتوفیق پادشای قهار | گشت میان شکت ای تلاو حصار
جه نمای والعصر یعقوب پیغمبر | موتیغه سار چل قلعه خیبر
ساکه ایه شنفت کردن وتعلوب | رها کردن شصت کیشان تیر چوب
صد تن جه یاران جه تیرباران | شهید بی لیشان رحمت هزاران
یعنی سعید کس چیای دشمن | فانی بین دوزخ کردن بولمن
گشت دهانا بردن وخدمت رسول | کردن التماسی بی زوج البتول
تا نمای ظهر بی جنگ جدال | کردشان فریاد پاک اصحاب آل
حضرت وات یاران جمع دین داران | آفرین لیشان رحمت هزاران
هر چی موجان قبول جه دام | وعدی نماز فرض خاص و عام
تحمل کردن تا بعد نماز | جه وجای علی مکروم آواز
ساکه ایدش وات درسعت نماز | ادا کردشان جمع سرافراز
جه دمای نماز رسول سرور | کردش مناجات جه قاپی اکبر
ز مناجات کردن | حضرت صلی الله علیه وسلم
یارب بی حاجت وصف کریمت | بفضل اکرام لطف عظمت

لالا

لالا جور گدای کریم کار ساز | وات ای بی نیاز بی حجت عام
معزار و یک اسماء حسنی | ببزورگی و بیت مبارک تعین
بلوطی قلم سریر کرسی | بکروبیان فرشته قدسی
بشتی ترلنیان صاحب سعادت | وفرمان توهان جه عبادت
بنام مالک هیبت اعوان | بما هو خورشید بهرام کیوان
جنوانس یکسر هم مخر العالم | بینا بنی حضرت آدم
به شیث بنوح شمعون یوشع | بهود و بلوط ذوالکفل الیسع
بحق جلیل جبر کراسع | وخلیل اسحاق یعقوب نامی
وصبر ایوب وشین یحیا | وندام نانوز جته زکریا
ونغمه داود به حسن یوسف | وناقه صالح صاحب تاسف
وداوری خاتم سلیمان صاف | حکمش به لای جه قاف تا بقاف
وصافی هارون گوستاخی موسی | وریش اعجاز افنا سی عیسا
وجمع ایه تورات انجیل | وآیه زبور فرقان تنزیل
برس بزیاد داد سند گانی | عثمان تلخی بدست یهودان
برس ببزیاد صحابات یکسر | بدست بدکاران نوینان قهر
جل روشن تمام یاران پیغمبر | خرکس خرک به میران جنگ
جنه کس شهید بی نری تو یاجی | ساکه مقتول گردن گردن طی

جه دمای ودعا اد خیر الوا را   عرش وکرسی ولوح تا تحت الثرا
آمان ولرزه زمین گشت وهم   پی مناجات رسول گشت وهم
ملایکه فوج فوج آمان وزمین   پی سانو سپای بشرب زمین
جبرئیل وفرمان یکتای بی همتا   پرواز کرد نه شاخ سد المنتها
چینی نه ملک نازل بین بوار   وخدمت رسول احمد مختار
کردشان سلام جه خیر الانام   نشتن وتمکین وصد احترام
حضرت کردنیگای ابروی جبرئیل   دلیش لیش موارو اجل وتعجیل
آما د جواب شهنشای سخی   پرسا جه جبرئیل واتش یا اخی
دیارن نیشوی غضب منانی   چون کوری حداد بر نگرستن
اعلام گردنم ای راز واحوال   قوم ندیت اصلا پی ترشی جال
ای سه فرشته چنی تو همراز   پی چیشی آمانن ای یار دمساز
دیده تان لیلی جه آب اسیرین   پی چیش بی دستور ای زاری ایشین
ساکه ایدنه گفت جبرئیل امین   عرض کرد ای سالار خواجه دنیا ودین
وامر وفرمان بینای بهترین   پی تو دستورن نه چرخ برین
نازل بیم یوار جه صدمات تقین   بزاریو به شین ودیده غمگین
په اسرافیلن وکیلن وباد   اگر رضاتن وینه قوم عاد
بدرش فرمان وباد تند خیز   بگرو هلاک ای قوم رسیز

دوهم

دوهم که لائیل وکیل بحرن   اگر میل تو وا امر غرقن
بدر فرمانش وبحر دریا   بگرو هلاک قوم روسیا
جه سپای یهود دیار البشر   نمانون وجان قوم گبر
سیم سایلن وکیلی بزور   اگر رضاتن ودل پرسوار
وتا شیر خور کروش وقنیس   یعنی نمانو جه یهود یک کس
وفرمان تو بنده وشهیر   ای قوم بدکار کم زیر وزبر
سرازیر کردیم ای قوم بدگر   یکشان نمانو دیار البشر
اختیار مان بینای بان سر   دان ودوست تو سلطان محشر
حضرت وات جبرئیل فرمان جلیل   بی طوق عاجزی ای بند ذلیل
جبرئیل حضرت قسم بخدا   عرش وکرسی ولوح طبقه سما
هفت طبقه ارض تا گاه وماهی   هاتنه لرزه شفاعت خواهی
فرستان عرش بوسا لان خاک   التجا کردن بی شاه لولاک
زود کردنه جبرئیل وانت ای کویل   ای بی گمنت کارم هر تونی کفیل
حق فرماوش رحمة للعلمین   رو رفت رحیم فرما جه کلام
لیسی که رحمة للعالمین بو   رو رفت رحیم روی سرزمین بو
مبحی بی هیچ کس ازرش تنوعه   نیمی شاو کام دنیای بی بو
دنیا زم ایمان هیچ هم جهات   بی شاه بیرون دارم التجا
یهودیان داو عوض ابدی ویش   برارو د جایه جه سپای یهودیش

چل قلعه خیبر و زور بازو   گردچی خاک وهام شرازو
ساکر ایدنشت بیک فرمان بر   و اتصدیق جه میلم رسول سرور
خلقش عظیم چون نور منزل   خیرش زیادن جه کردی مرسل
واتی الوداع فلک مهر چهار   صلوات دان بنور رسید مختار
عروج کردشان پی چرخ دوار   هر یک بجای ویشی بگرتن قرار

(آواز کردن حضرت برای امام علی)

صدا کرد حضرت فرما یا علی   ای سپاسالار سلطان ولی
ای شاه مردان گزیدی یزدان   ای اسد الله زندی میدان
ای دلدل سوار صاحب ذوالفقار   ای ابن عم قاتل کفار
بپوشن خفتان جامهٔ برگ شیر   قدم پاوزه او رو پی خیبر
یاران منتظر آما ولوای تون   حیدر کرار هیچ نداری شون
آمات ضورن جا و بهانه   گشته عالم جمن مو جان تانه
علی دا جواب بلفظ لبیک   واتلی حاظرم ای رحمی نیک
دوباره حضرت جنو کرد صدا   ندا کرد حیدر ای شیر خدا
علی وات بیک رسول سرور   نموراً هوریزا جوشن کرد نوبر
حسن و حسین حاضربین جه لاش   و تا جه تعجیل شی ولای دایش
وات ای دایهٔ نیست پیغمبر   ای پی حوریان خاتون سرور

خیلی سر

خیلی سرسام بیم وختی پی خبر   جعفرها بیک دو دفعه پدر
ساکر ایدنشت خاتون نازدار   هوریزا لواشی ولای کرار
وات ای ابن عم گزیدهٔ ایام   سالار عرب پسندیدهٔ عام
قرة العین حسن هم حسین   بنیای جهان هم روشنی عین
روایت کردن جنو بیک خبر   وختی جه حسرت گیانم شو بر
حضرت رسول دو دفعه صدا   کردن پری من ای حوری لقا
البته جمع عین جه حد و برن   کی علاج درو غیم نکردن
البته جل سعدن ای ام الحسین   هیچ نبی ساکن ساتی وجمع عین
گفتگو بین حیدر و طهرا   بر آما آواز صدای مصطفی
دنگ یا علی آما ور گوشن   علی در ساعت خفتان جوشن
تیغ ذوالفقار حصام ضمام   بستش نکر هر یه شان تمام
سجادهٔ هور گرت نبل دکرد   وختی دروازه خیبر کردم بط
و ر تر جه کندن دروازهٔ خیبر   شر طبو دو رکعت کروم پی اکبر
کردم جه باین دروازهٔ اعلا   ادا بسیاری توفیق الله
هور کندم جه بیخ دروازه لکنی   ریشه کن کردم باذن آمین
بون و غضب برگ قرمزی   وانا هم ایت بجانه الذی
سخر لنا هذا وات یقین   هم و ما کنا له مقرنین

با دانه رکاب تخت نخوان زین   حیدر رویه شیر جوشیا بکیس
دلدل چون شهباز آماو پرواز   طی کردش وجت رای دو ماه دراز
تنگ سرزمین بنای بان خیبر   کیش بی علی خالق اکبر
رای چل روژ راه وچل دقیقه   طی کردیا داو یه سایقه
نزدیک بی ولای لیپای صحابان   دلدل چون شهباز نکرد شتابان
کردین صحابان آما صاحب دین   شنی وپشتی واز نیز صاحب دین
حیدر سواری نزیت دلدل   جرگشی مدا جوش چون سنبل و گل
بی یاران یار صاحب ذوالفقار   گریا و جوشیا چون هور بهار
دست دست نگردن هرچه نیم راه   میوسان جهاین گنت جدا جدا
بوسا تا سه جار نعل مبارک   سلام داو نور طاها و تبارک
حضرت داعلیک سلام حیدر   بوسیا و بوش چون گل دسته گل
وات ای این عم گذیده آیام   سالار عرب پسندیده عام
نبوی خیبرا و دروازه زر   هور یکی چرخ بجون داور
وضرب صمصام تیغ ذوالفقار   جه یهودیان براورد دمار
صغیر و کبیر جه قوم بدکار   بدیل با وره بجون جبار
حیدر چون شنفت واتش ای رسول   هرچی بفرمای ونم هن قبول
بلام صبرت بوتا و عصر تنگ   بگیلوسیه کوساران اعلک

بی چش

بی چش کرد نق حصار سفیه   پرشنگ مشانو چون قرص خورشید
اونه ایش عین پسیم کردن اسیر   توانا منین بکرم بنظر
نی گفتوگوین رسول حیدر   ناگاه جبرئیل آورتن خبر
واتش السلام ختم انبیاء   حق و توکیلت مقداری اشیا
لیباستن فرمان دهنده داور   بجمال دستت بدیده حیدر
دست مبارک هینا وجه‌دا   حیدر هوریزا وقت ستمدار
با دانه رکاب شیر خداوند   کین و غضب نعرته بلند
ده کنار روی برج آماو جمت   ریزه ریزه بی هم سنگ وهم خشت
جه صدای نعره‌ش لرزا دماوند   نشش نه لرزه البرز الوند
مهمیز دا دلدل بتوفیق حق   پرند انجم شهر حل خندق
پال داو دیوار دروازی حصار   آماو یا دشن او شرط اقرار
سجاده کردن سروی دریاچه   مشغول بی و فرض صلاة الی جه
امر کرد مرحب و قوم بدکار   دردم وتعجیل شرنیدان تار
آوردن و در فرید هشرار   سرتا پا غرق بی نه غل و زنجار
وشکسته بردن و پای تخت   پرسا جه فرید مرحب بدبخت

واتَش ای فرید واتی بچل رو   سپای محمد مظفر مسجد
اوروجل هن وقت بو معلوم   واتَه تو چنین ای عاقبت شوم
یک ساعت ماندن تمام بوداده   پی حربه تیغم وقت کر آماده
برگشتی جه دین آباد و اجدادت   حرف مالومان برشی جه یاد دست
مواتی علی نمدینه شار   بیلو مکرو خیبر ریخته سار
نیاما علی خیبر بدو گیر   واتت یهودان کذاب بی بیر
شرط بو محمد هم یاران یار   پاره پاره کم به تیغ ابدار
ساتی جه ور تر ده برج تلا   یک خشتی جه سیم یکی جه طلا
ی گفتگو بی مرحب سردار   اما نعرته حیدر کرار
جه نعرته رعد جهیا جه شرر   نشت نه زلزله یهود یک سر
پرسا جه فرید یهود لعین   چیشی بی او صدا نعره سهگین
اورعد و برق نازل بی پوار   ملالت چنین وتم کرا اظهار
فرید داجواب برای عقل وخام   عرض ذلاور شای والا مقام
او علی نامه مهری خیبر   ایسه هانه پای دروازه خیبر
وه ده دقیقه او دروازه ژر   مکنو بزور سرپنجه حیدر
نه رعد و نه هور برق منور بی   او صدا و گرمه نعره حیدر بی

وقتی بجوشو مدو نعره کین ؛   لرزو جه هیبت هفت طبق زمین
وقتی بجوشو پی رزم پی کار   بگیرو بدست تیغ ذوالفقار
نه روستم نه زال نه اسفندیار   نه طوس اشکبوس کاموس زوردار
نداروں وجود جه رزم کرار   دنیا و ما فیها مکرو قهار
صلصال وقنقال عفریت اشتر   لوان وکوی قاف جه ترس حیدر
شی و قلعه قاف و حلقه کمند   گنت آور دو دست محبوس کرد به بند
شی و سر قلعه کوی بلور اعظم   شکست ظلمات بی زیاد و کم
راگرت جه تش جمشید جادو   آورد شی و گیر شیر غضب خو
گردن کیت نان کرد پادشاهی   نداروجه لاش ترب گدای
فیل و کرگدن اژدها و پلنگ   مگریزو بجنگ ایر سرهنگ
سروی خشم تار شای دلدل سوار   دختن بی نوتیغ ذوالفقار
مرحب اید شنفت نیگا کرد بوار   دیش ها جنانه شیر کردگار
خیلی نگا کرد تصور حیدر   بام ویش محشر قیامت گیستر
روحش بی رخصت سجده قابض برد   کیش بو اده بمالک سپرد
روگردش و پس یک کوهی جه سنگ   دو صد پهلوان آورد بیه
دست و پای فرید بستش بنجر   بی واوان به حجت پی فرضی حیدر
جو دم سلام داشای دلدل سوار   کیش نکر تیغ ذوالفقار

بیکُ دست فرید نیانز مین
شُنذ نزوی حجر سیف برانی
استغنا بردبی ذات الله
واتش بیاپی الله واکبر
بنجه دانیز دروازه‌ی خیبر
صلوات دابور سیدی سادات
شی نتوی حصار علی شیردین
صغیر وکبیر جه یاران یار
داخل بین وشار یهود مردا
حیدر دروازه کردشی وبر
والدی مرحب واتش ای فرزند
ودشش تحقیق داوری گزند
نزنا علی اسدالله حسن
جه دای والدش هوریز از حب
ترتیب دابوشی اسبابی جنگی
صد وشصت خدنگُ پیکان دوسن
هور گزنش لوابی ن ی مدنی

نعره تش کین شیر صاحب دین
دولت کرد حجر او به آسانی
استغنا کرد بر رسول الله
همت طلب کرد جه قاضی محشر
هور کنندش جه یخ سالار سرور
اورد بزبان کلمهٔ شهادت
گرت وبان دست دروازه‌ی سنگین
ویردن جه خندق سپای نزخدار
واتش حاشا الله صدق جه کرار
دست کرد گشتار جه قوم بدگر
منوم دمیدان شیر خداوند
قبول ندارم فرزند دلبند
قاتل یهود قوم گمراهن
جوش خروشی رای بد مذهب
ودینه فرنگ یهودی زنگی
وحرف حالوم فیصله دارمن
پیچا بدنش گورز صد منی

قیار و تلغان کمند وکمان
وقتی سوار بی روکرد بی پیکار
دینش کرنای مردان خروشان بقار
یمنو یار لدربانی در
بدنش بی تیغ برندهٔ صرصر
خیلی نکه رپا سی نشست بخجر
مرحب جه حیدر ترس فراوان
واتش به حیدر دلیر سرور
در نو دروازه لت لت بکردی
حیدر ایدهٔ شنفت یشی بجامهٔ قین
صد وسی نفر جه قوم کفار
تا پیکان وهم مثل خرس شیر
صد و شصت خدنگ هوادان جه بین
خالی بی ترکش جه پیکان تیر
دست بردبی عمود یهود مرد د
دانش نفرق سرشای دلدل لوار
حیدر تواس تاریک بی عنش

شانا بنا نش جوش چون عمان
آمار و بر وی حیدر کرار
گردنش قلخان دروازه حصار
وستش نمیدان نه عرصهٔ کارزار
جه مرد وجه زن نمکرد حذر
گشت نزوی میدان زلزلهٔ خطر
واتش بحیدر شیری بی آمان
ده دروازه زر منخانی هنر
او سا به بی شک مرد بنزدی
هوادا دردم دروازهٔ سنگین
گشتش بیکدم دروازهٔ حصار
داشان وهمدا اسلاح وشمشیر
هونا وجاری بی نه درعو جوشن
جوش وخروشا ودینهٔ زنجیر
پرشنگ مشانو چون نار نمرود
دلدل نشی نخاک نه حربهٔ زور دار
رم کرد هونو نام ادرک زمینش

آخر نا علاج رد کرد نه حیدر	دلت داد شمشیر تیغ بر جوهر
کردش حواله فرق شای مردان	بتیاره ملعون غول بیابان
برلیش پنج انگشت نه فرق حیدر	و دست مرحب یهودی دلیشر
قطره هون سر کرد جو لاله و احمر	آماد چین و گونای حیدر
دک بجت رق بو جه دستی شاه	هونی بی چین شاهی مولانا
جبه رودسمال سرلیش او خون	کف آورد بب جون بحر جیحون
خروشان جون رعد جوش دینه برق	نعره دالرزا جه مغرب تا شرق
نعره تشی یاوا و مدینه شار	شناسان نعره شاه ذوالفقار
حسن و حسین فاطمه زهرا	شناسان نعره حیدری صفا
صلوات دان جوشان غمخوار	کردن شکر ذات پاک کردگار
آخر که حیدر شای دلدل سوار	میمز دا دلدل کیش ذوالفقار
بو طور شند حیدر حربه تیغ کین	سرش بی بی شک جه تن جیا این
آخر جبرئیل شهپر دا نور	تا ماهی و بقر نادوان ضرر
صلوات وا حیدر قر مزبی جه نور	پرشنگ مت نور ذوالفقار جه دور
رحسار حیدر قرمزبی جه هون	بجا امر خدا پادشای گردون
صلوات دا حیدر سلام به تمکین	بنور رسول رب العالمین
صمصام قمقام جه سام حیدر	زبان کیش بس بکیه زیع زیاتر
قبطه کالای تیغ ذوالفقار	مگین بی جه هون به رنگ گلزار

دوصد

دوصد و بت کسی قوم دین دطال	خانی بین و ضرب حیدر بر کمال
شکست دستو پا کنتن چه میدان	وبی مدارا به عون یزدان
نو جا کنته بی چند سر جون حجر	و ضرب شمشیر فاروق حیدر

(آمدن یوشیع	فرزند مرحب)

ابوبکر چنی خالید ولید	مکردن کشتار جه سپای پلید
ایوب انصار سعد دلاور	و دینه گلا ریز ریزان لانو سر
جعفر چنی زید یهودان جون حیه	مگرتن و زور مکردن و قید
ابراهیم چنی طلحه نامدار	دستن جه میدان دانه و بی شمار
میر حمزه چنی مالک اژدر	بیجا و هدا طیب بد گهر
زبیر و سعید ابو دوجانه	مگرتن جهود جون شیر جبانه
شکست آوردن یهود خیبر	نخریه اصحاب جرگه دین پرور
و دیل آوردن ده هزار اسیر	کردن گیر و قید نه بند زنجیر
کور به و کنا چان خالان خوردهٔ رنز	نازک اندامان خاطران عزیز
آوردن و زور حربه سور شتر	دانه سیم و زر مرواری گوهر
لعل و زبرجد یا قوت احمر	با امری خدای حی توانگر
ده هزار نفر مرد اکابر	چنی ده هزار ظالم و جابر
باقی چل هزار نه قوم بدکار	ایمان آوردن و پروردگار

حیدر دروازه گرت و باد ات — ساعد دا نیز سر دروازه وقت
جرگه صحابان اول تا آخر — اسیرانش نی گت نو جا حاضر
سوار و بیاده گردین بین راهی — بو جاه و جلال اقبال شاهی
جه دعای صحاب اسیران یکسر — آمان ویردن چون مرغ تیز پر
ده قطار یغدان لباس جه زر — چنی ده قطار فرش مجوهر
معنی ده قطار قاطر نشن دانگ — و جت گل زران جه یغانو بانگ
ویردن یکسر تا و نیمه راه — کور بی جه حسرت مرحب گمراه
وایک جنگ خاص آوردش بوار — آما و تعجیل جه بین قطار
شی هنگ داودای یک کره قاطر — کردش وجت و قیمت ملعون چطر
نیا شیر ردم او جنگ بر جه خار — قاطر اوش بی لقه شنه قبار
هر لنیه لقه شنه نروی دروازه — فردان خیلی و بی اندازه
تا که زخین بی ساعد حیدر — خیلی بی رنجه شیر بر معشر
واتش ای قاطر پنجه رحمار — قط خلی نو بیشی تو جه بار
حیدر رجا کرد کردش التدعا — جه تای اکبر بسوز کرد دعا
امیدم ایدن ندرگای کریم — حیفه بار کش بسوی به عقیم
دوعاش قبول بی شاه اولیا — قاطر نزوک بی ندور دنیا
تا دنفخ صور قاطر بی معلن — ارکره دارو بتحقیق زولن
خولاصه سپای سلطان سرمه — وجنی جنه قطار داو زیر جبه

ویردن جان دست شای مردان — بامر بیچون قادر سبحان
جو دما حیدر بی دفع جادو — وانا بولیش دوعای یکو دو

(آمدن فرزند مرحب که نامش ابو یوشع ست برای خون پدرش که بدستی امام علی کشته شده بود)

فرزند مرحب ابو یوسح نام — سوار بی و زین کل گون گلنام
جه سر تا و پا غرق بی و فولاد — درعو جوشنش یکسر بی طلا د
و دست بشمیر نیزه دار فرنگ — بدروش جه طرح حیقه شای فرنگ
وینه گرگ هار چنوی ار — بلی پی سر و دست لارو بان دار
و هر کس مدا شمشیر قاتل — بکردش پاره وینه جرگ دل
جرگه اصحابان تابعان دین — امان و فریاد ریزنان اسیرن
موافق بی شک یوشع بلا بی — یا شمر بی دین رای کربلا بی
بی رحم بی دین بی انصاف دین — قاتل جرگه اهل مومن بی
سعید دلیر سعادت فرجام — ناگاه بی دوچار ابو یوشع نام
بکسا یهودان تو جکاری — مرجه گیان دیت توبیزارسنی
مر تو نزانی دس بالا ترهن — فره کس جی دنیا مغروری کردن
منازه وزو رشمیر و با هو — مبوسن کلت وینه طبه تو
بروم بی هوا و نوک اعضا — آزای بدنت کم ریزه ریزه

یهودی بدبخت بدزات بدگیر   ترتیب دابولیش قدار وشمشر
نرما توغلط بیجا کردنی   طالب مصاف روی نبردنی
یهودی اژنی وات ای عرزه کار   ومن مواجان یوشع سالار
فرزند مرحب شاه خیبرم   جالی نزر بوم من دلاورم
باورم ودیل وینهٔ خروسان   باورم ودست زمرهٔ مسلمان
ساکه ایداژنی سعید بی باک   جه قهر وغضب بخته ولین کردجاک
دست دانه تیغ دانه فرق خصا   یوشع جه هیبت سرآور دفرود
دولت کردقلخان خودانه بند   یوشع وینهٔ حرس لیبه ندان کنه
دست دابکند جرم خداصه   واتش من چون شای مرحب مشاره
هوادابرش کمند بی اندیش   زیادی ملعون جونشیا بجوش
زوردا وباهو یهودی لعین   سینه کین چنی اسب وزین

د آمدن ابوعبیده بمیدان ابویوشع وگرخوسدن او

ابوعبیده مدرا متقابل   وینهٔ دلیران مردان زلیل
غرابی ملعون وات ای ناکار   لعین بی دین خیبری دیار
چنی ای شورش وستن بخش   مرتو قاتلی پی اهل قریشین
جواب دایوشع وات نجیب زاده   هیچ مکر کنزاف وبیت کرآماده

ایدوا تو

ایدوا تو دست دا بجلته کمند   دستش نفس دلیر نشر بند
زوردا وباهو یوشع گمراه   مرد واسب وزین وینهٔ برکاه
کیش بی اندیش بردولای سعید   صداکرد داتش یهودی پلید
یک مرد ار مردن بو وسیانم   ارونشو گرزی گرانم

د رفتن عبدالرحمن بمیدان ابویوشع وگیر خوردن او

حصم عبدالرحمن امیر سالار   ندیم حضرت رسول مختار
مدرا متقابل اوچنی یوشع   هی کرد ومرکب بی لهو لعب
غرابی ملعون وینهٔ تهتن   سخانا برنگ شهزادهٔ خوتن
وات ای نابکار یهودی مردار   مرنه مترسی تمیدان کار
بی باکی بجنگ معرکه خطر   مرنشنیشی شهرت حیدر
یوشع داش جواب واتش ای امیر   نداری تاب ضرب تیغ تیر
من تمام طالب فرق حیدرم   وجهت طلب کار معون پدرم
ایدوات وکمند هوادابرش   وست نه اسب وزین امیر دلیرش
زوردا وباهو اسب وزین برد   کیش بی اندیش بردروبرد
وبجام اسب محکم کردش دست   بردوه وای یاران نخاک کرد نشست

نعره دلیری زپردی درون
کینا و غضب لیهود ملعون

نعرتش یاوا نگوشی علی
پوشا چه حضرت هم شیر جلی

پرساچه یاران چینی ای صدا
وختی نگاه مغزم بو جدا

واتش یه نعره اپلوانی هون
مربوط مربوط نوجوان یون

سیر گرفته هم عبد الرحمن
ابو عبیده شیر خوش زبان

هرسه نصاف گرتن و کمستد
ونجام اپ هرسه خردمند

بستن دستو پای به پورت دیلان
پروا نداروچه تره شیران

حیدر ایدا ژنی سغرشی عقاو
واتش ای قمرای حلق بگوشی

تنگو زبرتنگ دلدل رهوار
دردم استوار بکره طیار

(رفتن حضرت علی بمیدان ابو یوشع وکشته شدن یوشع)

قمر ایدا ژنی دردم بی بدار
تنگو زبرتنگ کردش استوار

رکاب گرت پرینی حیدر بی سوار
قمر کنت نه پینی وینه جلودار

یاد ابمصاف غرا وینه شیر
رو کرد نه یوشع بور دنگ دلیر

اینه چه شورش چه شانازین
مگر مرانی کودک بازین

مرتو چه حیدر خیلی بی باکی
بی رزم خطر واته چاکی

سه نفر بستن و بندمرکب
هرکاتی زانای امیر عرب

ونت بو دو چار او و زنفتار
روحی پلیدت مگیا نو و نار

یوشع وات ای مرد البت منالی
بازه های نالکر مغز زه خیالی

بازه من حرفی چه تو به پرسوم
حیدر چه کاران چه او نبر سوم

ویش پنهان کرو بشو بنای هور
ما ور روم بوار لیسه جفاو جور

اسن کسرم پی جنگش بستن
روشم پی قطره هون او مستن

حیدر وات ملعون کی جادو کاران
جادو کار بنجنگ حیدر بیزاران

با بوی توبدت حیدر هلاکن
وضرب شمشیر او ینه چاکن

ارتو پی حیدر بستنی کمر
سرت دا چه سنگ مرد دلاور

حیدر حیدرن شیر جبارن
خالین چه بد نیکو رفتارن

یهودی کین چینی چه کارن
خبیس پلید سگ سردارن

حیدر زجبین نجابت دارن
سرداراکرم سپاه وسا دارن

یهودی ناپاک گنت بلاچه ران
رسوا ورو سیا نجالت بارن

گردین قبطی حلاکلهشم
لعنت الله تعالی عنهم

یوشع وات ای شخص نام تو چینی
پی کی بی طوره خاطرت رنجنی

حیدر وات نام ابو تراب ن
پری اصحابان جرگم کیاب ن

وات ابوتراب شناسی علی سلطان ولی مهم شیر جلی

وات وینه منن او علی ناوه شناسه یقین جه روی دنیاوه

پرسا بزنگ چون فرها چون منن دایم بو دا پوش غرق جوشن

پرسا بقامت چونن چه طورن فرها چون منن بقوت بوان

پرسا چه طورن اصلحهٔ جنگش تهشو قلخان قوسی خدنگش

فرها اصلحش چین معدنن واچی بعینی اصلحهٔ منن

پرسا گفتگوش چونن چنی عام فرها چون منن شیرین کلام

وات علی تونی اعنهر کار منداڵ نادان ای طفل لی جاآ

چونکه مندالی تادان نداری مجنونزای خیاب باری

حیدر رو غضب وات که مندالن نه جادو کاران عقلت بحالن

علی هر منم حیدر هر منم قاتل تمام زمرهٔ دوشمنم

منم او که جمشید جادو املاک تمام ی شای شمس بی خو

وضرب شمشیر سودای زلفقار پارم کردشا رش کردم یخته سار

چل شار خاور کردم مسخر قهر کردم ههینی صد ههزار نفر

جلصال افهمقام غیرت اشتر لت لتم کردن کشتم بکسر

الستہ تو

الیته بتوفیق کارساز کاران من بزلفقار چون مرد جاران

سینت شکاوم جرگت کم پاره سرتیطارهٔ قوم غول بیتیاره

روحت مسکلیا نوم ودای با توی بت دوخ وسقر بجا نو وجیت

یوشع ایدا ازنی دست وا کمند مهوادا پری شیر خداوند

گرمی نه وشش زور داو یا هو مهمیز دا دلدل شیر غضب خو

چون تالی دزو کمند بی پاره یوشع گرت بهت قبضهٔ قداره

یاهو بلند کردی فرق حیدر حیدر دست و تیغ برندهٔ دوسر

دانه قداره کردش پر دولت به تاو غضب چپا نو هیبت

حیدر و تندی نعرهٔ داو لرزا جه خشو جه قین اهرمن بیزا

دست داو قبضهٔ زلفقار تیز دلدل جه جیت کردش رستاخیز

دانه فوق فرق تخت جمشید برش دو لت کرد سر کو زینش

دو صد وسه گز خاک نامه وار برّی بی فشکیک سودای زلفقار

حضرت جبریل شهپر دانیر بر دلدل جه جیت کردش رستاخیز

حضرت جبریل شهپر دانیر بر آفرین حیدر شیر دنگ دلیر

جبریل واتش صدق مات الله جه زور بازوی شای اسدالله

ارشهیری نبی و اسیر   بری ذولفقار امام حیدر
جابر نبی او هودای بیداد   نه گاو نه ماهی نه بحر و نه باد
یا جنی مخفی یان اوزاتو جوهر   ندیده‌ی بدان طایفه به گسر
حیدر صلوات دا بنوری حضرت   گیا نادر داد و تعجیل حجت
ریا کرد یاران دیل دست بسته   لرزا و ستیزا چون ماران گشته
نعره تشی بیجا چون رعد بهار   جه یهودیان دست کر بکشتار
وینه گلاریز هنگامه خزان   سر ریزا بوار و تیغ گی نیزان
دریدو بیر بید شکست رکاب   روی زمین جیحون بی به دریای آب
فاروق فایق امیر کبیر   جه غزای یهود نکرد تقصیر
ایوب انصار سعد دلاور   سر ریز نابوار سران بدگهر
جعفر و هم زید یهود چون صید   نکردن بی سر ماوردن قید
میر حمزه عرب مالک اژدر   بیجا شان وهم طب جه بدگهر
ابراهیم چنی طلحه نامدار   وستن نمصاف لانه بی شمار
زبیرو چنی ابوذر غفار   وستن نمصاف لا رو بان لار

زبیرو

زبیرو چنی ابو دوجانه   گردن صف صف کفار ویانه
علقمه چنی ابوذر غفار   وستن نمصاف لار و بان دار
عبدالرحمن هم ابوعبیده   سر ببرن یهود مانند گنیده
شکست دان وطب یهود خیبر   گردن اصحابان جرگه دین پرور
ودیل آوردن سه هزار نفر   گیر کردن بروق نبای تخت زر
کوه کنا جان خلان خورده ریز   نازک نواهان خاطران عزیز
آوردن و زور حربه نور شر   هر یک بین ترلان چو طوار تر
ده هزار نفر مردال ببر   هتی ده هزار ظالم جابر
قر کردن یکسر چون رمه شاهان   سپردن بدست گردین بر خواهان
کوکوکو کردن چون کوگای جاهگی   بو بینه خرمان ندرشت کاکی
باقی چل هزار جه قوم بدکار   آوردن ایمان زینهار جه زینهار
حیدر دروازه گرت و بان دست   ساعیه دانز یر نتوی آب قیمت
هدرانتوی آب امیری داداد   دربب گردشی و پر چون جسر بغداد
عموم اصحابان اول تا آخر   انبیرا نیران گشت بوینی ناخر

برتش کرد در دم دروازهٔ گیش | بروی هوادا هوادا گیش
حل کرنش نه اوج نه دریای موج | گیجا وگیح آورد نزدیک اوج
کفت شروی زمین او دروازه زر | حضرت وات صدیق جه زور حیدر
ای زور ذات دهندهٔ داور | جه روی لطف و بشی بخشا به حیدر
لایق نین وکس سوای ابن عم | دلدل ذو الفقار حصام و تمقام
یا حق جه حیدر گشت بو مبارک | یا رب بحاجت طاها و تبارک
والحاصل حیدر گشت بی و تمکین | قرار گرت جزین چون بیلی زرین
والحاصل حیدر سوار بی و تمکین | قرار گرت جزین چون بیلی زرین
مهیز دا دلدل چابک تیز و بتر | عموزادهٔ خاص رسول رهبر
حضرت جه دلدل کردش ماشاالله | واتش سپردم بذات الله
جو بو حضوری خواجهٔ دنیا و دین | نه چل قدم راکنت نرای زمین
مبو سلش زمین تمنا بی پی | مکرد به رسول نظر کردی حیی
غزا پیروزی مبارک بادی | کردش جه حیدر حضرت شادی
گرنش نکنه رضا صاحب ذوالفقار | بوسا و بیا پی جبین رو خسار
واتش یا صاحب مهر بهشتی بلبند | شکرانم بتو دانای بی مانند

جون

جون بخشای و مس حیدر ابن عم | سالار عرب گشت روم و عجم
دلدل بو اسباب رخت زبرجد | پیت سرحمت کرد با شای حمد
توفیق نصرت فتح و فیروزی | حق بخش بتو کردش بروزی
لطف مرحمت جني تو زیادن | ذات شیرانه مهر بتو دادن
یا رب جه درگات هزار شکرانه | جه زور حیدر و شیر زمانه
حیدر ایدشنفت بوسا روی زمین | کفت تخاک پای فخر العالمین
واتش ای رسول سلطان میرار | ای افضل ترین جه هشتاد هزار
مهر جه حسن جه یمن لطف حضرتن | اینه برضای صاحب قدرتن
جهان تا فرنگ جه روم تا عجم | نه فرمان تو رسول اکرم
انس و جن و طیر و حیوو جانور | در رسولی تو گشت کردن باور
حلقه نگوشش پی تو بی هوشن | گشتین ان انتظار دیدار توشن
بارک الله کرد حضرت جه حیدر | بو عقل کمال بو ذات مهر
جه وهای عسکر یهودی خیبر | بوسان خاک پای نعل پیغمبر
درشتم میلت کردش ان قبول | ایمان اوردن بخدا و رسول
فرمان دا حضرت و سعد معاد | قتل عام کردن و تیغ فولاد

هرچه سوی ازل دانای دوگر — او نوصد نغرلی نا رستقر

موجود کرد و لی جه عالم روغ — بری بین جه شیخ نصرت فتوح

کوکو کوه کردن چون سنگ ناخر — طلا و نقره دا نو جواهیر

حضرت وفتوای آیهٔ قرآنی — بی صلح یاران قرعهٔ نهانی

(از دست سید نوری ابن شیخ عبدالرحمن عازه بانی ١٢٦٦)